

hvis Spørgsmaalet havde foreligget her fra Først af. Det er altsaa, idet Udvalget netop har søgt at sætte sig paa det Standpunkt, hvorpaa det har antaget, at Rigsdagen vilde have sat sig, dersom Spørgsmaalet var reist forrige Gang, at man her foreslaaer at votere en Sum af 140,000 Rbd. Der er med Hensyn til en enkelt Udgift udtryffeligt bemærket, at den har en noget egen Character; det er Udgiften til Udrustningen af Fregatten Torstenskjold, som blev udsendt til St. Thomas, og der er fremhævet, hvorledes Rygtet om amerikanske Capere o. s. v. havde fremkaldt denne Sendelse. Udvalget har imidlertid ikke troet at kunne anbefale denne Sum til Bevilgning, men jeg maa dog for mit personlige Vedkommende erkende, at jeg skulde være tilbøjelig til at stemme for denne Sum fremfor for nogen anden af dem, der ere foreslaaede nægtede; der ligger jo heller ikke absolut i Rægtelsen, at der skal gjøres Ansvar gjældende, men det kan jo henvises til Revisionen, og overlades den, hvorvidt den maatte ville gøre Udsættelse, efterat Oplysningerne ere fremkomne, som Thinget ikke for Diebliffet er i Besiddelse af.

Der er af den høitærede Marineminister stillet et Forslag til § 7, der maa betragtes som et Underændringsforslag til Fleertallets Forslag, thi, dersom Fleertallets Forslag bliver forkastet og Mindretallets antaget, er der naturligtvis ikke Spørgsmaal om det, da de Betsløb, der fordres, kun forlanges for det Tilfælde, at Totalsummen ikke bevilges. Dette Forslag gaaer ud paa, at der „skal bevilges“ — hvilket Udvalget har troet at burde rette til, at der „kan udbetales“ — $\frac{3}{5}$ af 58,000 Rbd. for at afgjøre Regninger, der vedrøre de overordentlige Rustninger, og som indkom efter den 12te December, da den ærede Marineminister tiltraadte sit Embede, og det er i Samklang, med hvad vi allerede have afgjort under § 6, at vi maae anbefale denne Sum til Votering. Sagen staaer nemlig, saavidt jeg har opfattet den høitærede Marineminister, der har confereret med Udvalget, saaledes, at der er indkommet endeel Regninger, vedkommende Rustningerne, efter den 12te December; endeel af disse Regninger ere udbe-

talte af Summerne til de ordinære Udgifter, og endeel ere, saavidt jeg har forstaaet, endnu ikke betalte. Men nu er det en Selvefølge, at Finantsministeren, naar Summerne ikke ere bevilgede af Rigsdagen, og der ikke er nogen Sikkerhed for, at de vilde blive bevilgede, nægter deres Udbetaling, og Marineministeren vil derved blive sat i den Forlegenhed, enten ikke at kunne afholde de ordinære Udgifter, som falde i denne Tid inden den 1ste April, da den nye Finantslov begynder, eller at private Mænd maae vente paa at faae deres Penge udbetalte, medens de dog have foretaget Arbejderne under Forudsætning af en senere Bevilgning. For at raade Bod paa denne Ulempe for og Ubillighed mod den Private, der har havt Tillid til at faae Summerne i almindelig Tid udbetalte, og for at bringe den høitærede Marineminister ud af en Forlegenhed, som han uden Skyld er bleven bragt i, har Udvalget troet at burde anbefale dette Forslag, dog med det Forbehold, at Intet derved præjudiceres med Hensyn til de astraadte Minister, saa at Ansvarligheds-spørgsmaalet altsaa vil staae aldeles uantastet, paa samme Maade som om Summen slet ikke var bevilget.

Formanden: Forinden Forhandlingerne gaae videre, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er begjert en deelviis Afstemning over Udvalgets Ændringsforslag til Marineministerens Underændringsforslag, saaledes, at der særskilt stemmes over, om der istedetfor „bevilges endvidere“ skal sættes „kan udbetales“, og derefter over den derpaa foreslaaede Tilføining. — Rigsdagsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Lutein: Jeg kunde vistnok med Hensyn til § 7 ganske og aldeles henholde mig til, hvad jeg tillod mig at ansøre igaar med Hensyn til § 6; det er aldeles den samme Betragtningssmaaede, som ledede Mindretallet til at indstille, at de forskjellige i Anledning af Krigsurolighederne foretagne Udgifter til Land-Rustninger skulde bevilges, der har bragt os til at fremkomme med den samme Indstilling med Hensyn til Søndrustningerne. Da jeg imidlertid antager, at de af os ansørte Grunde i end-